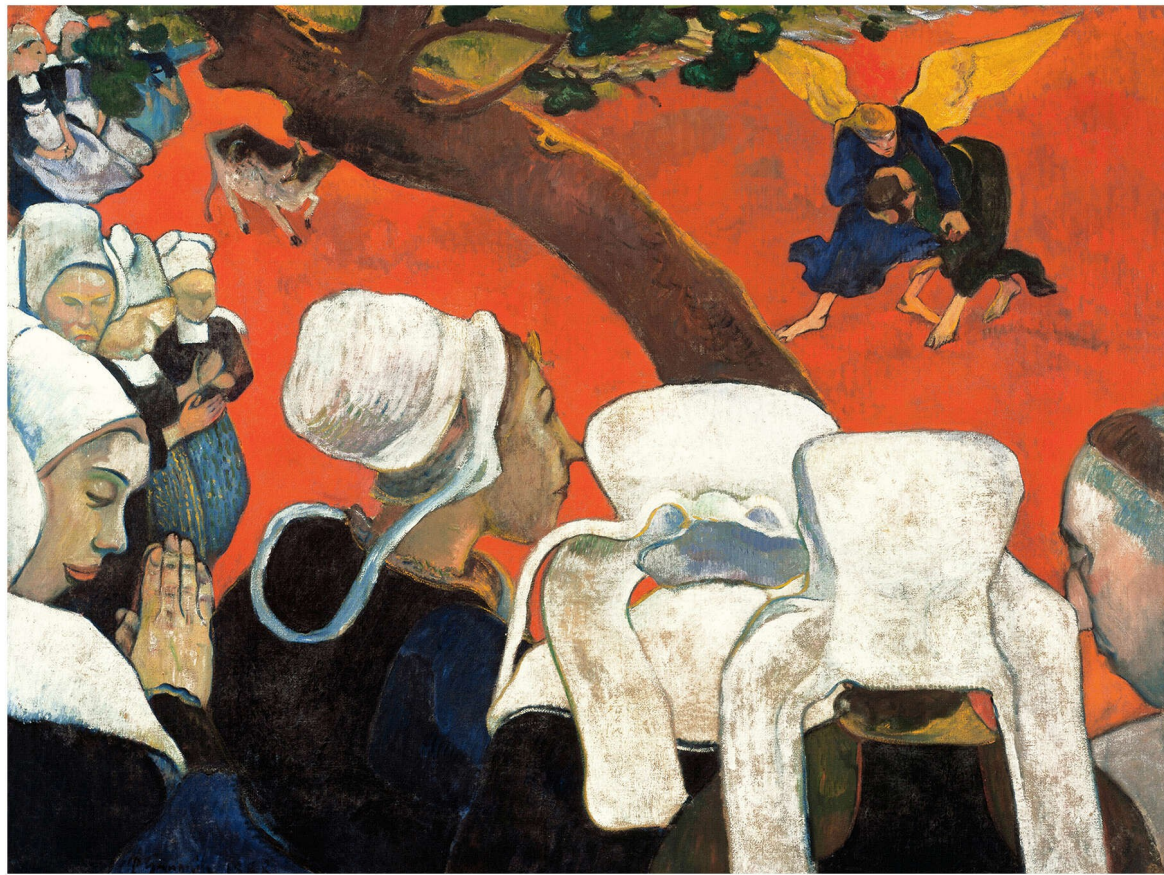

Ficha Técnica: *A visión tralo sermón*

- **Título:** *A visión tralo sermón* (en francés, *La Vision après le sermon*).
- **Autor:** Paul Gauguin (1848–1903).
- **Cronoloxía:** 1888.
- **Localización:** National Gallery of Scotland, Edimburgo.
- **Estilo:** Postimpresionismo / Simbolismo.
- **Técnica e materiais:** Óleo sobre lenzo.

Comentario da Obra

1. Identificación

A obra de Gauguin, *A visión tralo sermón*, é un dos cadros máis emblemáticos do **Simbolismo**. A obra foi pintada en dous anos e é o resultado dun longo estudo da cor e da luz. O cadro é un manifesto da nova pintura, que abandona a tradición impresionista para centrarse na **subxectividade** e na **experiencia visual**. A obra de Gauguin non busca a representación fiel da realidade, senón a **impresión** que a luz e a cor producen nos ollos do pintor.

2. Análise Formal

A obra de Gauguin non busca a representación fiel da realidade, senón a **impresión** que a luz e a cor producen nos ollos do pintor.

- **Composición:** A composición é moi sinxela: a paisaxe de La Grande Jatte domina a totalidade do cadro e non hai ningún elemento que distraia a atención do espectador. O horizonte case se funde co ceo, o que suxire a idea de que o artista non busca a obxectividade, senón a **subxectividade e a experiencia visual**.
- **Luz e cor:** A cor é o elemento principal da obra. Gauguin utiliza unha **paleta moi rica e variada** de cores que se superpoñen e mesturan na retina do espectador. As cores non son o reflexo fiel da realidade, senón que se utilizan para **captar a atmosfera e a luz**. A pincelada é **moi curta, solta e grosa**, o que crea unha sensación de vibración e de movemento. As formas disólvense na luz e na cor, o que suxire a idea de que a realidade non é estática, senón que cambia a cada instante.

3. Análise Iconográfica e Simbólica

A obra está cargada de simbolismo e crítica.

- **O simbolismo do obxecto:** Os **xogadores de cartas**, un tema que representa a **permanencia do inanimado fronte ao paso do tempo humano**. Gauguin busca a esencia estrutural das formas máis alá da ilusión. A obra suxire a idea de que a arte non se debe preocupar polos temas eternos, senón pola **experiencia persoal e subxectiva**.
- **A crítica da sociedade:** A obra é unha **crítica sutil** á moralidade e ás convencións sociais da sociedade parisina. A figura feminina espida, que mira directamente ao espectador, e a súa actitude relaxada, parecen desafiar os valores da burguesía. A obra tamén se pode interpretar como unha **crítica á hipocresía** da sociedade, xa que a obra suxire a idea de que a moralidade non era un tema tan importante como as aparencias.

4. Contextualización

A obra de Gauguin é un dos puntos máis altos da súa carreira e un exemplo perfecto da radicalidade do Postimpresionismo. A súa exposición en París en 1895 tivo un gran éxito de crítica e público, o que consolidou o seu prestixio como artista. A obra é tamén un paso importante cara a unha **pintura máis abstracta**, xa que a forma da catedral se dissolve na luz e na cor. A obra é un precedente do Abstraccionismo e de moitos movementos artísticos do século XX.

5. Conclusión

A visión tralo sermón de Gauguin é unha obra mestra do Simbolismo e un fito na historia da arte. A través da súa **composición audaz**, a súa técnica innovadora e a súa temática de transición, Gauguin crea unha obra que se converte nun manifesto da arte moderna. O cadro é un testemuño do compromiso do artista coa realidade e a súa crítica á moralidade e ás convencións sociais do seu tempo.